

P6_TA(2007)0415

Kampen mot den olagliga invandringen av tredjelandsmedborgare

Europaparlamentets resolution av den 26 september 2007 om politiska prioriteringar i kampen mot den olagliga invandringen av tredjelandsmedborgare (2006/2250(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande om politiska prioriteringar i kampen mot den olagliga invandringen av tredjelandsmedborgare (KOM(2006)0402),
- med beaktande av kommissionens meddelande om en strategisk plan för laglig migration (KOM(2005)0669), och sin resolution av den 26 september 2007¹ om samma fråga,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 13 februari 2007 med titeln ”Strategisk plan för laglig migration, kampen mot den olagliga invandringen, det europeiska migrationsnätverkets framtid”²,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 4-5 november 2004 och det bifogade Haagprogrammet³,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet med titeln ”Den övergripande strategin för migration efter ett år: På väg mot en samlad europeisk migrationspolitik” (KOM(2006)0735),
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 15–16 december 2005 om en ”Övergripande strategi för migration: prioriterade åtgärder med inriktning på Afrika och Medelhavsområdet” såsom de bekräftades i ordförandeskapets slutsatser efter Europeiska rådets möte i Bryssel den 14–15 december 2006,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 21–22 juni 2007 och regeringskonferensens mandat i fråga om rättsliga och inrikes frågor,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2005 om sambandet mellan laglig och olaglig migration och integrationen av invandrare⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 28 september 2006 om den gemensamma invandringspolitiken inom EU⁵, där parlamentet beklagade att ”sju år efter det att Tammerforsprogrammet antogs har Europeiska unionen fortfarande inte någon samordnad invandringspolitik”,

¹ Antagna texter, P6_TA(2007)0414.

² EUT C 146, 30.6.2007, s. 1.

³ Europeiska rådets slutsatser, bilaga I, punkt III.

⁴ EUT C 124E, 25.5.2006, s. 535.

⁵ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 394.

- med beaktande av sin resolution av den 15 februari 2007 om den humanitära situationen för flyktingar från Irak¹,
- med beaktande av rådets beslut 2006/688/EG av den 5 oktober 2006 om upprättande av ett system för ömsesidigt informationsutbyte om medlemsstaternas åtgärder rörande asyl och invandring²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd³,
- med beaktande av resultatet av ministerkonferensen mellan EU och Afrika om migration och utveckling som hölls i Rabat den 10–11 juli 2006,
- med beaktande av Afrikas och EU:s gemensamma förklaring om migration och utveckling antagen vid ministerkonferensen mellan EU och Afrika som hölls i Tripoli den 22–23 november 2006,
- med beaktande av EU:s handlingsplan mot människohandel som antogs av rådet den 1-2 december 2005,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 16 november 2006⁴ med krav på en ny EU-strategi för att bekämpa människohandel,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln ”Om tillämpning av den övergripande strategin för migration på Europeiska unionens östra och sydöstra grannregioner” (KOM(2007)0247),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om cirkulär migration och partnerskap för rörlighet mellan Europeiska unionen och tredjeländer (KOM(2007)0248),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU (KOM(2007)0249),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter⁵,
- med beaktande av Amsterdamfördraget som ger gemenskapen befogenheter och ansvar inom områdena invandring och asyl, och artikel 63 i EG-fördraget,

¹ Antagna texter, P6_TA(2007)0056.

² EUT L 283, 14.10.2006, s. 40.

³ EUT L 199, 31.7.2007, s. 23.

⁴ EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 355.

⁵ EUT L 199, 31.7.2007, s. 30.

- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor samt yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för utveckling (A6-0323/2007), och av följande skäl:
 - A. Invandring är ett globalt fenomen som ökar i omfattning och därför också påverkar Europeiska unionen.
 - B. Enligt uppskattningar, som för övrigt inte stämmer överens, varierar antalet tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i Europeiska unionen mellan 4,5 och 8 miljoner personer. Det är viktigt att förbättra kvaliteten på och överensstämmelsen mellan tillgängliga statistiska uppgifter.
 - C. Migrationens omfattning gör att medlemsstaterna inte har kapacitet att hantera den själva. Därför krävs en övergripande och konsekvent invandringsstrategi på EU-nivå. Att det saknas en lämplig lösning för ankomsten av olagliga invandrare vid unionens gränser belyser både den otillräckliga solidariteten mellan medlemsstaterna och den bristande samordningen mellan ländernas politik, trots de uttalanden och åtaganden som gjorts.
 - D. En gemensam invandringspolitik inom EU kräver att medlemsstaterna respekterar principerna om solidaritet, delat ansvar, ömsesidig tilltro och öppenhet.
 - E. Invandringspolitiken bör vara övergripande och därmed innefatta en rad frågor, framför allt kampen mot olaglig invandring och människohandel, nödvändiga insatser för att förbättra och samordna de lagliga invandringskanalerna, orsakerna till utvandring från tredjeländer (pådrivande faktorer för utvandring, såsom underutveckling, fattigdom, krig, diktatoriska regimer, svaga statliga institutioner, konsekvenser av klimatförändringen och miljökatastrofer osv.), EU:s attraktionskraft (pådrivande faktorer för invandring, såsom levnadsnivå, demokrati, fred, sysselsättningsmöjligheter, inklusive svartarbete), medlemsstaternas demografiska och ekonomiska behov, samstämdheten mellan insatser som görs på lokal, nationell och europeisk nivå, frågor om integration och blandning av kulturer, respekten för grundläggande rättigheter, särskilt asylrätten och principen om ”non-refoulement”, samt kampen mot rasism och främlingsfientlighet.
 - F. Kampen mot människohandel är en prioritering för unionen, särskilt att minska handeln med de mest utsatta, som kvinnor och barn, liksom att rasera nätverk och maffiagrupper som tjänar på människohandel.
 - G. Många människor som befinner sig i en olaglig situation kommer in i Europeiska unionen på laglig väg men upphör sedan att uppfylla kraven för inresa.
 - H. Olaglig och laglig invandring hänger nära samman, och kampen mot olaglig invandring är mycket viktig för att upprätta en politik för laglig invandring.
 - I. Genom att utöka möjligheterna till laglig invandring kan man minska antalet olagliga inresor.

- J. På grund av att en del regeringar inte inser omfattningen av behovet av invandrad arbetskraft kan arbetsgivarna hamna i en svår situation när de försöker tillgodose sina företags behov inom ramen för lagens krav på dokumentation.
- K. EU:s och dess medlemsstaters samarbete med ursprungs- och transitländerna är av största vikt. Det krävs dessutom en fungerande och praktisk politik för gemensam utveckling i syfte att på ett tidigt skede komma till rätta med de underliggande orsakerna till utvandring från tredjeländer.
- L. I den allmänna debatten talas det tyst om invandringens orsaker och positiva sidor (framför allt för våra samhällens ekonomi, demografi och kulturella berikning). I stället sätts fokus på svårigheterna och problemen.
- M. På några få decennier har invandringen blivit en central fråga i den offentliga debatten i hela Europeiska unionen, en mycket känslig politisk fråga som lätt kan utnyttjas i demagogiska och populistiska syften. Politiker och medieföreträdare bör vara medvetna om att de noga måste välja sina ord i denna fråga.

Övergripande strategi

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens strategi, som kommer att ha en central roll när det gäller att stimulera mer konsekventa och effektiva insatser från medlemsstaternas sida.
2. Europaparlamentet välkomnar det ovannämnda initiativet om ”tillämpning av den övergripande strategin för migration på Europeiska unionens östra och sydöstra grannregioner”. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att se till att tillräckliga mänskliga och ekonomiska resurser tilldelas för att den övergripande strategin för migration ska kunna genomföras ordentligt.
3. Europaparlamentet välkomnar de institutionella följderna av förslaget till reformfördrag i enlighet med regeringskonferensens mandat, särskilt utvidgningen av medbeslutandeförfarandet och beslutsfattande med kvalificerad majoritet till att omfatta alla invandringspolitiska områden, klargörandena av EU:s befogenheter i fråga om viseringar och gränskontroller, utökandet av EU:s befogenheter i fråga om asylfrågor liksom utökandet av EU:s befogenheter i fråga om laglig och olaglig invandring.
4. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt att samla in och harmonisera statistiska uppgifter om migrationen. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att tillsammans med Eurostat åtgärda bristen på samstämda och tillförlitliga uppgifter, i samarbete med Europeiska nätverket för migration och internationella organisationer såsom OECD. Parlamentet välkomnar antagandet av den ovannämnda förordningen (EG) nr 862/2007. Samtliga medlemsstater uppmanas att ta fram statistik som överensstämmer med de harmoniserade definitionerna och tillhandahålla all den information som fordras för att tolka statistiken.
5. Europaparlamentet anser att invandringen är en utmaning på europeisk och global nivå som fordrar en lösning på samma nivåer. Enligt parlamentet är det unionen i sin helhet som ska se till att EU kan utnyttja den ekonomiska, demografiska och sociala möjlighet som invandringen kan innebära för våra samhällen.

6. Europaparlamentet anser att det är olämpligt att vidta förhastade åtgärder för att hantera migrationsströmmarna, med tanke på att det under flera år har funnits ett konstant flöde av invandrare. Vad som krävs är i stället en strategi på medellång och lång sikt.
7. Europaparlamentet anser att unionen, som en del av invandringspolitiken, måste vidta konsekventa åtgärder, både inom och utanför dess gränser (intern och extern dimension).
8. Europaparlamentet betonar att konflikter med internationella dimensioner i hela världen leder till inflöden av invandrare.
9. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen i samarbete med FN lägger fram en studie om klimatförändringens inverkan på migrationsströmmarna.
10. Europaparlamentet understryker att transportörernas och ursprungsländernas myndigheters ansvar, liksom insatserna för att förstärka den straffrättsliga ramen för att bekämpa ligor som bedriver människohandel, bekämpa olaglig anställning och människohandel och avslöja administrativ korruption, är en viktig del i kampen mot olaglig invandring, som också måste bygga på ett omfattande polissamarbete och rättsligt samarbete.
11. Europaparlamentet betonar vikten av utvecklingssamarbete för att påverka de bakomliggande orsakerna till migrationsströmmarna. Utvecklingssamarbete är ett kompletterande instrument och inte ett alternativ till unionens politik för integration och migration.
12. Europaparlamentet påminner om att särskilt EU:s grannländer vid Medelhavet och dess östra grannländer får ta emot en majoritet av de invandrare som egentligen är på väg till Europa. Parlamentet anser det vara av avgörande betydelse att se till att dessa invandrades grundläggande rättigheter respekteras, och att särskild hänsyn tas till rättigheterna för underåriga utan medföljande vuxen. Parlamentet understryker behovet för EU att stärka samarbetet med alla partnerländer vid Medelhavet när det gäller hanteringen av migrationsströmmar och att bistå dem i kampen mot olaglig invandring. Parlamentet framhåller vikten av att stärka länkarna mellan de nordafrikanska länderna och länderna söder om Sahara samt med ursprungsländerna i Asien.
13. Europaparlamentet påminner om att olagliga invandrare inte ska behandlas som brottslingar: många av dem riskerar sina liv för att söka friheten eller en försörjning i Europa. Parlamentet anser att det är politikernas ansvar att föra en konsekvent och effektiv politik för att bekämpa olaglig invandring. Samtidigt är det viktigt att ta hänsyn till individens skydd och grundläggande mänskliga rättigheter och att framhålla för medborgarna på vilket sätt den lagliga invandringen bidrar till Europas ekonomiska tillväxt och den demografiska strukturen.
14. Europaparlamentet betonar att alla åtgärder för att bekämpa olaglig invandring och stärka kontrollerna vid de yttre gränserna måste respektera individens garanterade skydd och grundläggande mänskliga rättigheter, enligt bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, framför allt när det gäller asylrätten och principen om "non-refoulement".

15. Europaparlamentet understryker att förvaltningen av tillfälliga mottagningsförläggningar för olagliga invandrare inom och utanför unionen måste uppfylla grundläggande rättigheter och att bästa metoder, särskilt i fråga om boende, utbildning och tillgång till hälso- och sjukvård, finansiella resurser och rättsstatsprincipen, måste utbytas mellan alla berörda nivåer och organisationer såsom lokala och nationella myndigheter, EU:s institutioner och icke-statliga organisationer.
16. Europaparlamentet är chockerat över de omänskliga förhållandena i flera av de förvarsenheter för invandrare och asylsökande som parlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor har besökt.
17. Europaparlamentet upprepar sitt hårda motstånd mot tanken på att inrätta mottagnings- eller inkvarteringscentrum för olagliga invandrare eller asylsökande utanför unionens gränser och i invandrarnas ursprungsregioner.
18. Europaparlamentet noterar kommissionens översyn av förordning (EG) nr 343/2003 ("Dublin II"). Parlamentet betonar att den förordningen måste ses över och att denna översyn också bör gälla grundprincipen i förordningen, det vill säga att den medlemsstat som ansvarar för att behandla en asylsökande är det första inreselandet, med tanke på att detta innebär en oproportionerlig och ohållbar börda för vissa medlemsstater.
19. Europaparlamentet understryker att det krävs särskilda försiktighetsåtgärder när det gäller kvinnor och barn, särskilt underåriga utan medföljande vuxen, personer med allvarliga hälsoproblem och personer med funktionshinder som behöver stöd och anpassade skyddsåtgärder, särskilt om de ska återvända.
20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i sin invandringspolitik inbegripa ett gott hälsoskydd för invandrare genom att erbjuda förebyggande vård och medicinsk behandling.
21. Europaparlamentet uppmanar till ett närmare samarbete mellan regionala och lokala myndigheter och mellan arbetsmarknadens parter för utbyte av bästa metoder när det gäller inkvartering, skolgång och tillgång till hälso- och sjukvård.
22. Europaparlamentet understryker behovet av att ta större hänsyn till det språk som används för att beskriva olaglig invandring så att bilden av denna företeelse förbättras. Parlamentet anser att man i utbildning och information i medier måste bemöda sig att överföra sådana grundläggande värden för unionen som tolerans, solidaritet, ömsesidig respekt och behovet av att bekämpa diskriminering och främlingsfientlighet.

Kommissionens prioriteringar

Samarbete med tredjeländer

23. Europaparlamentet anser att invandringens många dimensioner kräver ett nära samarbete med alla berörda tredjeländer. Ministerkonferenserna i Rabat och Tripoli under 2006 och FN:s globala migrationsforum, som hölls i Bryssel i juli 2007 där Europaparlamentet var representerat, markerar en början på denna nödvändiga dialog mellan ursprungs- och transitländerna och de europeiska stater som är mål för utvandringen. Med hjälp av denna

dialog bör grunderna läggas för ett verkligt partnerskap baserat på gemensam utveckling. När det gäller olaglig invandring anser parlamentet att dialogen bör syfta till att inrätta eller förbättra återtagandeavtalen.

24. Europaparlamentet noterar, som ett exempel på god praxis, att vissa medlemsstater ingått samarbetsavtal om invandringsfrågor med olika afrikanska stater, som fastställer sambandet mellan migration och utveckling. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att intensivt samarbetet och att även fortsättningsvis inrätta utvecklingsprogram om dessa frågor.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att fortsätta utvecklingen av regionala skyddsprogram i samarbete med ursprungs- och transitländer, och att informera parlamentet om erfarenheterna av de pilotprojekt som hittills genomförts. Parlamentet välkomnar det nya EU-programmet om migration och utveckling i Afrika som tilldelats en startsumma på 40 miljoner EUR och som har som målsättning att skapa nya arbeten i Afrika, och uppmanar kommissionen att tillhandahålla mer information om de praktiska arrangemangen. Parlamentet välkomnar också i detta sammanhang undertecknandet av samarbetsavtalet mellan Mali och kommissionen, med stöd av Spanien och Frankrike, i syfte att öppna det första centret för information om och hantering av migration som kommer att inrättas med medel från detta program.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta alla de åtgärder som krävs för att bredda de informationskällor om möjligheter och villkor för laglig invandring i EU som finns att tillgå i ursprungsländerna.
27. Europaparlamentet uppmanar EU, AVS-ländernas regeringar och de övriga ursprungsländernas regeringar att genomföra och tillämpa en politik som syftar till att maximera den positiva effekten av att emigranter skickar tillbaka pengar till sina hemländer, genom att se till att de går igenom officiella överföringssystem för att därigenom åstadkomma större och snabbare flöden till lägre avgifter och genom bättre kanaler. Parlamentet anser att det är viktigt att invandrarna blir delaktiga i utvecklingen av sina ursprungsländer.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda hur utnyttjandet av mikrolån kan stödjas och utvecklas på lämpligt sätt.
29. Europaparlamentet uppmanar unionen att föra en konsekvent utrikespolitik, framför allt genom att se till att den gemensamma handelspolitikens och utvecklingspolitikens mål är förenliga och närmar sig varandra. EU bör överväga att införa en ”plan för utveckling av Afrika”, där ekonomiskt stöd och handelsavtal kopplas till demokrati, utvecklingen i fråga om mänskliga rättigheter och migration, så att människor erbjuds ett alternativ till att lämna sina ursprungsländer.
30. Europaparlamentet anser att frågor om olaglig invandring bör prioriteras i EU:s förbindelser med tredjeland, och i synnerhet med de olagliga invandrarnas ursprungsländer och/eller transitländer.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en årlig lägesrapport till parlamentet om de medel som används för att bekämpa olaglig invandring och gällande lagstiftning, hur medlemsstaterna tillämpar den och vilken lagstiftning som förbereds.

32. Europaparlamentet erinrar om att tillämpningen av artikel 13 i Cotonouavtalet behöver uppmärksammas särskilt, både i fråga om återtagande och i fråga om en förstärkning av de dialogmetoder som anges i avtalet. Parlamentet betonar att uppbyggande av kapacitet för att hantera invandringen måste stödjas i ursprungs- och transitländerna i syfte att förstärka institutionerna och öka de tillgängliga medlen för att kontrollera den (offentlig förvaltning och rättslig ram, utbildning, varningsgrupper vid gränserna, säkerhetstjänster mot människohandel etc.). Parlamentet påpekar att alla AVS-länder på en medlemsstats begäran måste godkänna att deras egna medborgare, som olagligt vistas inom ett territorium som tillhör en medlemsstat, återvänder och återtas. Parlamentet påminner om att ursprungs- och transitländerna måste ta sitt ansvar och fullgöra sina skyldigheter att kontrollera den olagliga invandringen och att det behövs informationskampanjer om de risker den medför, EU:s medlemsstaters policy om återsändande och de avtal som finns om laglig invandring och de möjligheter de ger.
33. Europaparlamentet anser att beviljandet av stöd som tredjeländerna ansöker om hos Europeiska unionen i syfte att bekämpa smuggelnätverk för olagliga invandrare som verkar på deras territorier bör göras avhängigt av att dessa länder samarbetar och vilka ansträngningar de gör på det området.

Säkerhet och integrerad förvaltning av de yttre gränserna

34. Europaparlamentet betonar gränskontrollernas betydelse i kampen mot den olagliga invandringen. Parlamentet bekräftar att gränserna bör kontrolleras i en anda av delat ansvar och solidaritet mellan medlemsstaterna. Mottagningsvillkoren ska vara värdiga för dem som anländer och vara fullt förenliga med asylrätten och lagstiftningen om internationellt skydd, bland annat principen om ”non-refoulement”.
35. Europaparlamentet anser att Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) bör få de resurser som krävs för dess verksamhet, vilket betonas i artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 2007/2004 (förvaltning av teknisk utrustning). Parlamentet beklagar djupt att medlemsstaterna inte har hållit sina löften om att tillhandahålla logistiska och mänskliga resurser till stöd för byråns arbete. Parlamentet anser att det centraliserade registret över tillgänglig teknisk utrustning, eller den så kallade verktygslådan, bara är meningsfull om medlemsstaterna fullföljer sina åtaganden i fråga om teknisk utrustning. Frontex uppmanas att ingå fungerande överenskommelser med de länder som deltar i den europeiska grannskapspolitiken och andra tredjeländer.
36. Europaparlamentet gläder sig åt antagandet av Europaparlamentets och rådets ovannämnda förordning om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter, enligt principen om solidaritet mellan medlemsstaterna. Parlamentet konstaterar att lagstiftningsinitiativet om snabba gränsinsatsenheter för första gången har gjort solidaritet på invandringsområdet obligatorisk, och inte bara frivillig. Kommissionen uppmanas att lägga fram ett nytt lagstiftningsförslag som innebär att solidaritetsprincipen också blir obligatorisk när det gäller medlemsstaternas åtaganden gentemot det centraliserade registret över tillgänglig teknisk utrustning. Parlamentet påminner om att varje medlemsstat ska se till att det finns en reserv med kvalificerad personal, och parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att tillåta att det verkligen skapas snabba gränsheter riktiga snabbinsatsstyrkor vid EU:s gränser.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa gemensamma övervakningspatruller som arbetar hela året och samordnas av Frontex, i högriskområden och särskilt vid havsgränserna.
38. Europaparlamentet uppmanar rådet att vidta åtgärder för att skyndsamt upprätta det europeiska patrulleringsnätverket och förverkliga det europeiska övervakningssystemet för de södra havsgränserna.
39. Europaparlamentet anser att Frontex och snabbinsatsstyrkorna vid EU:s havsgränser även ska ha till uppgift att rädda invandrare och asylsökande som befinner sig i nödsituationer där deras liv är i fara.
40. Europaparlamentet påminner alla medlemsstater och tredjeländer om att respektera internationell rätt och internationella skyldigheter att eftersöka och rädda människor i sjönöd. Parlamentet anser att medlemsstaterna har ett gemensamt ansvar för att rädda liv till havs. Parlamentet noterar Maltas förslag i RIF-rådet om en överenskommelse mellan EU:s medlemsstater som innebär att olagliga invandrare som räddas till havs av EU-registrerade fartyg i en eftersöknings- och räddningsregion som tillhör en icke-EU-stat som vägrar att ta sitt ansvar bör delas strikt proportionellt mellan medlemsstaterna i enlighet med ett i förväg överenskommet system.
41. Europaparlamentet anser med tanke på migrationsflödet från Afrika till Europa att de sydliga medlemsstaterna vid unionens yttre gränser, i synnerhet de mindre medlemsstaterna som Malta och Cypern, för närvarande har en oproportionerligt tung börda, vilket gör att åtgärderna för en gemensam förvaltning av unionens yttre gränser måste förstärkas.
42. Europaparlamentet ber kommissionen att inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken öka de konkreta åtgärderna för att ge grannländerna tekniskt och ekonomiskt stöd både för att säkra sina gränser med EU och deras övriga gränser.
43. Europaparlamentet rekommenderar att teknik används i gränskontrollerna, att informationssystemet för viseringar utnyttjas systematiskt och att ett system för automatisk registrering av ankomster och avresor införs i framtiden.

Säkra rese- och identitetshandlingar

44. Europaparlamentet understryker att utfärdandet av säkra identitetsdokument i ursprungsländerna måste främjas, i syfte att underlätta identifieringen av olagliga invandrare som kommer in på unionens territorium.
45. Europaparlamentet välkomnar den överenskommelse som parlamentet och rådet har gjort om informationssystemet för viseringar, vilken kommer att underlätta tillämpningen av gemenskapens viseringspolitik och bör bidra till att förstärka kampen mot olaglig invandring.
46. Europaparlamentet erinrar om att utvecklingen av biometriska verktyg för säkrare handlingar med större äkthetsgarantier, vilket är viktigt för att bekämpa bedrägerier, olaglig invandring och människohandel, gör det lättare för dem som reser i god tro att

korsa gränserna och att den måste ske med hänsyn till skyddet för personuppgifter, i enlighet med direktiv 95/46/EG när det gäller insatser inom ramen för den första pelaren. När det gäller insatser inom ramen för den tredje pelaren väntar sig parlamentet att det antas ett särskilt rambeslut och stöder därför de åtgärder som vidtagits av det tyska ordförandeskapet i rådet.

47. Europaparlamentet hävdar återigen att utan ett lämpligt skydd för personuppgifter är det otänkbart att inrätta ett automatiserat system för registrering av in- och utresor till unionens territorium. Parlamentet anser att ett sådant system skulle underlätta kontrollen av tredjelandsmedborgare som kommer in på Europeiska unionens territorium och förbättra medlemsstaternas förmåga att kontrollera om en tredjelandsmedborgare har stannat längre än tillåtet.

Kamp mot människohandel

48. Europaparlamentet är övertygat om att särskild uppmärksamhet bör ägnas kampen mot människohandel och dem som faller offer för denna handel, i synnerhet utsatta personer som kvinnor och underåriga, genom att göra kampen mot smugglarna till en prioriterad fråga för unionen. Parlamentet välkomnar kommissionens handlingsplan i frågan och betonar att denna plan bör ta hänsyn till behovet av att samarbeta med ursprungs- och transitländerna.
49. Europaparlamentet påpekar att kampen mot människohandel, och särskilt handeln med kvinnor och barn, är ett av EU:s prioriterade områden. Det är därför nödvändigt att se till att adekvata ekonomiska medel tilldelas denna verksamhet.
50. Europaparlamentet påminner om att det är hög tid att fastställa tydliga och konkreta mål, till exempel att halvera antalet offer för människohandel under den kommande tioårsperioden. Parlamentet anser dock att huvudmålet naturligtvis måste vara att helt avskaffa den här sortens brottslighet så snart som möjligt.
51. Europaparlamentet medger att många kvinnor som faller offer för människohandel lever i unionen som olagliga invandrare och att majoriteten av dem inte har tillgång till rättsligt eller socialt skydd. Medlemsstaterna uppmanas att ta hänsyn till dessa människors situation och att i överensstämmelse med sina nationella lagar förbättra deras situation eller hjälpa dem att återvända till sina hemländer.
52. Europaparlamentet understryker att dessa åtgärder måste vidtas utan att offren för människohandel blir måltavlor eller drabbas.
53. Europaparlamentet påminner om att olaglig invandring medför att stora summor pengar överförs till de ligor som kontrollerar människohandeln och främjar korrruption, bedrägeri och exploatering av invandrad arbetskraft, samt att detta är ett hinder i kampen mot olaglig invandring.
54. Europaparlamentet är djupt chockerat över att det finns kriminella nätverk som organiserar båtöverfärder från Afrika till Europa och att EU inte kan stoppa dem. Fartygen som körs till Europa har samma storlek, är vanligen lastade med trettio personer, har samma färg, drivs med samma motor och medför mat, dryck och annat av samma fabrikat och märke. Alla dessa faktorer bevisar verkligen att kriminaliteten hittills har

visat sig vara mer effektiv än gemensamma europeiska åtgärder. Parlamentet är övertygat om att detta cyniska nätverk är ansvarigt för att hundratals människor har förlorat sina liv till havs. Kommissionen och rådet uppmanas att fördubbla sina bemödanden i kampen mot människohandel.

55. Europaparlamentet uppmanar institutionerna, medlemsstaterna och Europol att mobilisera sig för att genomföra det medellångsiktiga handlingsprogrammet för kampen mot människohandel, genom att rikta in sig på människohandlarna, människosmugglarna och maffiagrupperna.
56. Europaparlamentet beaktar rådets direktiv 2004/81/EG av den 29 april 2004 om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna¹ och EU:s plan för bästa metoder, standarder och förfaranden för att bekämpa och förhindra människohandel² som antogs i december 2005. Parlamentet välkomnar också den ovannämnda gemensamma förklaringen från Afrika och EU som utarbetades under ministerkonferensen mellan EU och Afrika om migration och utveckling.
57. Europaparlamentet påminner om de viktiga insatser som Expertgruppen för frågor om människohandel, som kommissionen tillsatte 2003, har gjort när det gäller övervakning och policyrekommendationer, och förväntar sig att den ska fortsätta sitt arbete.

Frågan om legaliseringar

58. Europaparlamentet påminner om att många medlemsstater har genomfört eller aviserat att de kommer att genomföra legaliseringar och att sådana beslut för närvarande är något som medlemsstaterna är fria att fatta. Parlamentet anser dock att dessa beslut ganska ofta är ett tecken på att det saknas lämpliga åtgärder för att hantera ett fenomen som är en del av samhället i de flesta medlemsstaterna. Dessutom anser parlamentet att masslegalisering av olagliga invandrare bör vara en engångsföreteelse, eftersom en sådan åtgärd inte löser de verkliga underliggande problemen.
59. Europaparlamentet är medvetet om att en ändring av invandringpolitiken i en medlemsstat kan påverka migrationsströmmarna och utvecklingen i andra medlemsstater. Enligt principerna om lojalt samarbete och ömsesidig solidaritet bör medlemsstaterna använda sig av systemet för ömsesidig information (om nationella åtgärder i migrations- och asylärenden som kan få effekter på andra medlemsstater eller på gemenskapen som helhet). Parlamentet noterar att ett sådant system har börjat tas i drift under 2007 för utbyte av information och erfarenheter av bästa metoder. Detta har även fastslagits vid RIF-rådets senaste möten.

Åtgärder mot en central attraktionsfaktor: olagliga anställningar

60. Europaparlamentet gläder sig över kommissionens ovannämnda förslag till direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU, vilket i

¹ EUT L 261, 6.8.2004, s. 19.

² EUT C 311, 9.12.2005, s. 1.

huvudsak innehåller administrativa påföljder, uteslutning från offentlig upphandling och – för de allvarligaste överträdelserna – straffrättsliga påföljder.

61. Europaparlamentet uppmanar unionen och medlemsstaterna att vidta kraftfulla åtgärder för att bekämpa olaglig anställning av invandrare genom införande av en rad sanktioner mot arbetsgivarna, utökande av inspektionerna på arbetsplatserna med de mänskliga och materiella resurser som behövs för att bekämpa olaglig rekrytering och främjande av åtgärder för att skydda invandrarna.
62. Europaparlamentet betonar att kampen mot olagliga anställningar inte bara har en ekonomisk och en social dimension, utan också en psykologisk: genom att eliminera en del av de faktorer som gör Europa attraktivt (möjligheten att hitta arbete, även om arbetsvillkoren flagrant strider mot grundläggande rättigheter) syftar den till att minska incitamenten att utvandra till unionen och begränsa den svarta ekonomins utrymme i våra ekonomier.
63. Europaparlamentet anser att åtgärder mot olagliga anställningar har dröjt alltför länge, med tanke på att det rör sig om en av de viktigaste attraktionsfaktorerna för den olagliga invandringen och en källa till exploatering.
64. Europaparlamentet uppmanar de olika rådskonstellationer som berörs av frågan att fördubbla sina samordningsbemödanden när de diskuterar förslaget om ett direktiv.
65. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att strikt tillämpa sina nationella lagbestämmelser om svart arbete, som snart måste anpassas till det kommande direktivet.
66. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna måste anstränga sig för att uppmärksamma olagliga anställningar, särskilt inom de sektorer där ett stort antal invandrare är sysselsatta. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att ta krafttag mot denna exploatering. Parlamentet konstaterar att en del av detta arbete kan vara informationskampanjer som riktar sig till arbetsgivare och anställda i syfte att framhålla de negativa konsekvenser som olaglig anställning kan ha på de nationella socialförsäkringssystemen, statsfinanserna, den rättvisa konkurrensen, de ekonomiska resultaten och de anställda själva. Parlamentet påminner om vikten av att göra företrädare för båda sidorna på arbetsmarknaden delaktiga i en sådan process.

Politik för återvändande

67. Europaparlamentet påminner om ursprungs- och transitländernas ansvar för återtagande och uppmanar en EU-politik för återvändande som både är effektiv och tar hänsyn till individens värdighet och fysiska integritet, i enlighet med Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter och Genèvekonventionen.
68. Europaparlamentet önskar att förslaget till direktiv om återvändande antas under det portugisiska ordförandeskapet och att återvändandepolitikens regler och villkor fastställs på EU-nivå. Parlamentet betonar vikten av en verkningfull återvändandepolitik, eftersom detta är en av de faktorer som kan minska den olagliga invandringen.
69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera återvändandepolitiken (effektiviteten av gällande avtal i alla medlemsstaterna, analys av orsakerna till de

försenade förhandlingarna om partnerskapsavtal med berörda tredjeländer, förfaranden i ursprungs- och transitländerna, praktiskt genomförande av återtagandeavtal och deras överensstämmelse med grundläggande rättigheter, osv.).

70. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att när det gäller återtagande av olagliga invandrare utforma EU-avtal med berörda tredjeländer.

Förbättringar av informationsutbytet genom befintliga instrument

71. Europaparlamentet uppmanar alla berörda aktörer att stärka sitt informationsutbyte, och att inkludera Frontex och Europol varje gång det är nödvändigt. Parlamentet anser att samarbetet mellan invandringssambandsmännen är en prioritering och att parlamentet bör underrättas regelbundet om utvecklingen och resultaten av ICONet.

Transportörernas ansvar

72. Europaparlamentet anser att det krävs en utvärdering av de åtgärder som vidtagits på området, särskilt genomförandet av direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985¹ och det forum som inrättades 2001, vilket består av företrädare för medlemsstaterna, transportsektorn och humanitära organisationer.

o

o o

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att delta i en årlig debatt i parlamentet om Europeiska unionens invandringspolitik. Parlamentet ber kommissionen att vid detta tillfälle presentera en omfattande rapport, bland annat fullständiga statistiska uppgifter, om invandringens utveckling i Europa.
74. Europaparlamentet uppmanar sitt behöriga utskott att föra en nära och regelbunden dialog med de nationella parlamentens motsvarande utskott med ansvar för frågor kring invandring och att fullfölja sitt samarbete med utskottet för migration, flyktingar och befolkningsfrågor i Europarådets parlamentariska församling.
75. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt FN:s flyktingkommisariat och Internationella organisationen för migration.

¹ EGT L 187, 10.7.2001, s. 45.